

Р Е Ш Е Н И Е

№ 496

град Перник, 17 юни 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ Г.

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
ИВАЙЛО И.

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД №403 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „*****“ ЕООД, ЕИК ***** седалище и адрес на управление: гр. Перник, *****чо Цанов против решение №27 от 03.04.2014 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1231 по описа на съда за 2013 г.

С атакувания съдебен акт е изменено НП №23-2306951 от 16.07.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (Д „ИТСО“), издадено срещу „*****“ ЕООД, гр. Перник, като за същото нарушение - по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Жалбоподателят възразява срещу изводите на районния съд по съществото на спора и приетото за безспорно извършено от дружеството, в качеството му на работодател, нарушение на посочената разпоредба на КТ. В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът по жалбата - Д „ИТСО“ пред съда не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен

акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива изменено само в частта, относно размера на санкцията. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

По съществото на жалбата:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Перник е приел за безспорно от фактическа страна, че на 09.05.2013 г. и 15.05.2013 г. в хода на извършена по повод сигнал проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – шивашки цех, стопанисван от настоящия ответник, находящ се в гр. Перник, инспектори от Д „ИТСО“ установили, че „*****“ ЕООД, в качеството му на работодател, е допуснал до работа на 14.01.2013 г., като „шивач“, лицето С.Ц.И., без да му е връчил заверено копие от уведомлението до съответната ТД на НАП за сключен на 14.01.2013 г. с работника трудов договор с №28, за който договор уведомление до ТД на НАП е изпратено, регистрирано като редовно и заверено на 05.02.2013 г. За така установеното на 15.05.2013 г. със съставяне на акт за нарушение срещу „*****“ ЕООД, гр. Перник е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Перник, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен състав, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно дружеството, посочено за нарушител, е осъществило вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. При изследване на законосъобразността на НП относно вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съд е приел същото за правилно определено по

вид и наложено на основание относима законова разпоредба в санкционната ѝ част, но завишено по размер, предвид обстоятелствата по извършване на нарушението във връзка с правилата за определяне на наказанието уредени с чл. 27 на ЗАНН и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН, при което е намалил имуществената санкция в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, както и по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство и необходимост от редуциране на наложеното административно наказание към минимално заложения от законодателя размер, за правилни, като след извършената служебно проверка относно приложимия материален закон и предвид доводите на жалбоподателя, приема следното:

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, идентични с изложените и пред първа съдебна инстанция, в посока на неизвършено от него, в качеството му на работодател, процесно нарушение на трудовото законодателство. По делото правилно и законосъобразно, като безспорно и обосновано с достатъчност и съвкупна преценка на събрания и приобщен доказателствен материал е постановено, че „*****“ ЕООД, гр. Перник, като работодател, е нарушил забраната на чл. 63, ал. 2 от КТ за допускане до работа на работник преди на последния да бъде предоставено, заверено от компетентната ТД на НАП, копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен между страните трудов договор. Заявеното в касационната жалба, че работникът Станка Иванова, е допусната до работа едва след като ѝ е връчено заверено копие на уведомление до ТД на НАП, регистрирано и заверено на 05.02.2013 г., относно сключен на 05.02.2013 г. трудов договор не кореспондира с доказателствата по делото. Касационният съд напълно споделя изводите на първата съдебна инстанция за релевантност към казуса единствено на сключения на 14.01.2013 г. трудов договор с №28. Именно той е определил момента на възникване на правоотношението по предоставяне на работна сила и срока за подаване на уведомление до компетентната ТД на НАП. Само след връчване на работника на заверено копие от уведомлението за сключването този трудов договор, работодателят е имал право да допусне до работа С. И. Не това обаче е установено от доказателствата по делото. По делото е безспорен фактът на допускане до работа преди предоставяне на заверено копие на уведомлението, който факт е удостоверен в сключения на 14.01.2013 г. трудов договор с подписите на двете страни по същия. Дали допускането до работа на И. е станало в деня на сключване на този трудов договор или в по-ранен момент, каквито обяснения дава пред съда работника, е без значение за настоящия правен спор. Факт е, че към дата 14.01.2013 г. няма данни посочения трудов договор да е регистриран в ТД на НАП посредством подадено уведомление, заверено и предоставено на И. преди да бъде допусната до работа. Неправилното или тенденциозно тълкуване от страна на работодателя

на разпоредбите на КТ, относими към спора, не е достатъчно да обоснове освобождаване от административнонаказателна отговорност. Последният единствено е следвало да съобрази поведението си със забраната въведена с нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ, която е достатъчно безпротиворечива и ясна за адресатите си.

Правилно е решението на районния съд, отчел тежестта на нарушението и смекчаващите отговорността обстоятелства при съобразяване с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН и предвид целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН и да редуцира размера на определеното да бъде наложено административно наказание в стойност на минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение, като мотивите се споделят от касационния състав.

Други основания за касиране на решението на първата съдебна инстанция в жалбата не се съдържат, поради което касационния съд и не извършва проверка за наличието им извън рамките на служебно дължашата се такава за валидност, допустимост и правилно приложение на материалния закон.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №27 от 03.04.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1231 по описа на съда за 2013 г., с което е изменено НП №23-2306951 от 16.07.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, издадено срещу „*****“ ЕООД, гр. Перник, с което за същото нарушение – по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.